

РЕШЕНИЕ

№ 5156

гр. София, 01.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Гергана Маринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4501** по описа за **2012** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 - ро от ЗАНН.

С решение от 13.03.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 20680/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7 състав е отменил Наказателно постановление № 23 2303436/ 12.08.2011 г., издадено от директора на Дирекция Инспекция по труда – Софийска област, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 КТ за това, че не са изпълнени дадените на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ с протокол за извършена проверка, връчен на 18.10.2010 г. задължителни предписания под № 8 работодателят да прошнурова, прономерова и завери с неговия подпис и печат дневник за регистрация на трудови книжки съгласно изискванията на чл. 1, ал. 5 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж.

Постъпила е касационна жалба от името на административно – наказващия орган, съдържаща единствено оплакване, че при постановяването му е нарушен материалният закон - /касационно основание чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН. Подателят ѝ подчертава, че по преписката е установено по несъмнен начин, че работодателят не е изпълнил № 8 от задължителните предписания, които не са оспорени по административен или по съдебен ред.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание от юрисконсулт Н., е за отмяна

на решението и за потвърждаване на НП.

Ответникът, [фирма] С., не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Прокуратурата дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Основания за нищожност и недопустимост на обжалваният съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател. Съдът служебно не открива такива, поради което атакуваното в настоящето производство решение се възприема от АССГ за валидно и допустимо.

Не се спори, че св. Е. – главен инспектор в ДИТ Софийска област на 14.10.2010 г. и на 18.10.2010 г., е извършила проверка по спазване на трудовото законодателство от ответника в обект цех за производство на прахообразни напитки, супи и подправки, в рамките на която са констатирани нарушения на законодателството, описани в констативен протокол от 18.10.2010 г., част от който са и задължителни предписания под № 8 работодателят да прошнурова, прономерова и завери с неговия подпис и печат дневника за регистрация на трудови книжки съгласно чл. 1, ал. 5 НТКТС.

Не се спори и относно обстоятелството, че последващ контрол относно изпълнението на същите е проведен на 15.06.2011 г., когато е констатирано, че това не е сторено.

В акта по чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ органът по спазване на трудовото законодателство е определил краен срок за изпълнението им – 30.10.2010г. Според въззивната инстанция на 31.10.2010 г. дружеството е в неизпълнение и това е определената отнапред дата на извършване на нарушението. Последващият контрол изпълнени ли са предписанията е осъществен седем месеца по късно. АУАН е съставен след изтичането на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Чл. 42, г. 3 ЗАНН урежда като реквизити на АУАН посочването на датата и мястото на извършване на нарушението. В съответствие с чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН тези изисквания към формата се отнасят и до съдържанието на НП. Неспазването им е съществено процесуално нарушение и основание за отмяна на НП в хипотезите, в които е довело до засягане правото на защита на нарушителя в административно-наказателното производство.

В разглеждания случай нарушението, предмет на отмененото НП, се осъществява с бездействие да се прошнурова, прономерова и завери с подпис и печат /на работодателя/ дневник за регистрация на трудови книжки съгласно изискванията на чл. 1, ал. 5 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, несъответствието на която с дължимото поведение е основание за налагане на имуществена санкция на юридическото лице. Естеството на описаното нарушение дава основание то да бъде квалифицирано като "продължено", т. е. нарушение, при което непрекъснато в определен период от време се осъществява състава му, докато не бъде прекратено. Към момента на проверката от контролния орган – м. октомври 2010 г. за която е съставен Протокол № 2011/ 18.10.2010 г. нарушението не е прекратено, като дата на извършването му следва да се приеме тази на констатирането му. АУАН е съставен на 15.06.2011 г., т. е. след изтичане на тримесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Не се спори, че задължителното предписание е влязло в сила и е задължително за

изпълнение, но съдът обосновава е анализирал естеството му – дължимото поведение не произтича от разпоредба на КТ, а от Наредба за трудовата книжка и трудовия стаж и предписва деловодното оформяне на трудовата книжка и трудовия стаж;

Съгласно ТР № 1/ 2007г. на ОСНК на ВКС преценката на административнонаказващият орган за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За органа съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка по чл. 28 от ЗАНН и ако са налице условията за това – да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление – задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание. В случая такава преценка е извършена от въззивния съд, който е приел, че се касае за нарушение, което не засяга правната сфера на страните по трудовото правоотношение, а съставлява деловоден пропуск.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС.

По тези съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.03.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 20680/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7 състав
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.